

det saa vidt, at Livrente, Overlevelsere, Klosterhævning, Aftægt o. desl. altsaa ganske normale Indtægter, et Menneske har og ellers maa svare Skat af, skulde han være fri for at betale Indkomstskat af, hvis disse Ydelser ere erhvervede i sin Tid som Gave fra Forældre, Ægtefælle, Søskende eller Børn. Jeg tror, at det strider mod de Grundsætninger, Indkomstskatten hviler paa, og derfor have vi ikke ment, at det burde blive staaende.

Ja, der er ikke stillet Ændringsforslag til § 8 i Lovforslaget, og det smertes mig i en vis Maade, at der ikke er stillet et saadant Ændringsforslag; men vi have nu ladet det være. Det, der staar i Lovforslaget, at fra al Indtægtsskat drages de Summer, der der ere nævnte, og endvidere et vist Beløb pr. Barn, 100 Kr. i Kjøbenhavn, 85 Kr. i Købstæderne og Handelspladserne og 70 Kr. i Landkommunerne — og det skal være i alle Indtægter helt op — er en af den Slags doktrinære Bestemmelser, som ere besværlige at udføre, og som ere lidet begrundede. Thi naar man ellers skal svare Indtægt af de Penge, man anvender i sit Hus, hvorfor saa ikke ogsaa af de Penge, man anvender til sine Børn? Men Bestemmelsen staar der; jeg tror, den kunde formuleres rigtigere og bedre, men vi have ikke villet røre ved den i Aar.

Jeg skal derefter gaa over til Ændringsforslaget under Nr. 9, som har nogen større Betydning. Det er Selvangivelsesspørgsmaalets Ordning; her er Tale om. — Ja, som Sagen nu staar, er hele Forskellen mellem dette Forslag og det foreliggende Lovforslag denne, at efter det foreliggende Lovforslag kan man ikke reklamere mod Ligningsmyndighedernes Ansættelse, medens det i Flertallets Ændringsforslag hedder, at man skal kunne gøre det, naar Forskellen mellem den virkelige Indtægt og Ligningsmændenes Ansættelse er større end $\frac{1}{4}$ af den antagne Indkomst. Vi ere altsaa inde paa, at man ikke nu i Lovforslaget vil stille Angivelsespligten op som noget, hvis Undladelse straffes med Bøder, og det vil endvidere være klart, at selv om Undladelsen skulde straffes med Bøder, har man aldrig sagt, at Bøderne skulde sættes som en Dagmulkt, man har kun sagt, at den, der undlod Selvangivelse, paadrog sig en Mulkt, 200 Kr. tror jeg, det var. Det er nu med Føje udeladt i Folketinget, og Forskellen mellem vort Forslag og Lovforslaget er altsaa kun den, at Lovforslaget bestemmer, at naar man ikke bruger Selvangivelse, bliver det

ved, hvad Ligningsmyndighederne have fastsat, medens vi foreslaa, at Ansættelsen kun bliver staaende, naar Nedsættelsen ikke vilde andrage mere end $\frac{1}{4}$. Nu ser jeg vel, at der er den principielle Forskel, at i det ene Tilfælde modtager man slet ikke Reklamationen, medens man i det andet Tilfælde modtager den, men jeg tror, at det sidste fortjener Fortrinet, thi det kan dog ikke være Meningen med disse Bestemmelser at lægge hele Afgørelsen saaledes i Ligningsmyndighedernes Haand, at den skal være gældende, selv om de kom til aldeles forkerte Resultater. Bestræbelser er dog og maa efter Loven være den at ramme nogenlunde det rette. Man kan sige, at for at naa det rette, maa vi forlange Selvangivelse og sige til den paagældende: Hjælper du os ikke, saa kommer du til at bøde ved at betale $\frac{1}{4}$ mere end du egentlig skulde; men at sige, at han under alle Omstændigheder skal blive staaende ved, hvad der er ansat, forekommer mig at være lidet stemmende med Retfærdighedens Fordringer, og det er ikke nødvendigt. Man vil ad den Vej, Flertallet foreslaar, udelukke Reklamationer, naar der ikke er Grund til at foretage en større Nedsættelse, men er Forskellen meget betydelig, forekommer det mig naturligt, at Ligningsmændene gøres opmærksomme derpaa, og kan vedkommende saa godtgøre, at Forskellen er større end $\frac{1}{4}$, finder Nedsættelse Sted. Jeg henstiller til ærede Medlemmer, om det ikke er en mere retfærdig Maade at gaa frem paa end at afslaa enhver Anmeldelse. Det har den store Anbefaling for sig, at det stemmer med, hvad der er bestemt for Kjøbenhavn, Der kan man endogsaa reklamere, naar Ansættelsen blot er $\frac{1}{8}$ over den virkelige Indkomst, og saa vidt jeg veed, er man i Kjøbenhavn ad denne Vej naaet til det naturlige Forhold i høj Grad at fremme Selvangivelse. Det forekommer mig, at dette er en hensigtsmæssig og retfærdig Ordning af dette Spørgsmaal.

Under Nr. 12 er der stillet Forslag om en Bøde for Overtrædelse af Forbudet mod Offentliggørelse af Forhold, som efter denne Lov ikke maa offentliggøres. Jeg tror, at det er en Nødvendighed, naar man har et saadant Forbud i Loven, saa at værne derom ved en Straffebestemmelse i Overtrædelsestilfælde.

Jeg kommer nu til det, der vel skal betegnes som den sorte Plet paa vore Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslaget Nr. 13, som gaar ud paa, at denne Lov skal træde i Kraft sammen med følgende tre